

Előfizetési árak:

Egész évre 12 frt.
Félévre 6
Negyedévre 3
Egy órá 1
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyom-
dája Nagybecskerek, Uri-
utca 276. sz., hová az
előfizetések és a lap szét-
küldésére vonatkozó felszo-
lamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Néhány szó a regálék bérbeadásáról.

Nagybecskerek, nov. 16.

(X) Ritkán üdvözöltek az országban reformot oly egyhangu megelégedéssel, mint azt, mely hivatva volt a mai kor jogrendszerébe régen nem illő italmérségi jogositványokat gyökeresen megváltoztatni. Ezen jogositványok tudvalevőleg földesuri jog, törvény, kiváltság vagy régi gyakorlat alapján részint városokat, községeket, vagy egyéb jogi személyeket illettek meg. Ezen változtatni kellett. Nemcsak azért, mert mint említők a ma érvényben levő jogrendszerünkbe nem illenek már, de mert azok a törvények és szabályok, melyeken ezen jogositványok alapultak, igen sok esetben ellentétben vannak az államélet fejlődése folytán létrejött más, újabb törvényes intézkedésekkel.

Ebből a szempontból indult ki az országgyűlés, midőn 1888-ban (XXXVI. törvény) az említett italmérségi jogositványok megszüntetését kimondotta. A sok helyütt igen jövedelmező jogok elkobozása azonban csak megfelelő kárpótlás mellett volt keresztülvihető. Az államkincstár tehát gondoskodott megfelelő jövedelmi forrásról, melyből a kártalanításra szükséges összegeket előteremtette. Ebben rejlik oka a törvény azon intézkedéseinek, melyek az italok kimérését és kicsinyben való eladását bizonyos mértékig pénzbeli

szolgáltatásokhoz kötik. Kő erkölcsi és közegészségi tekintetek pedig arra birták a törvényhozókat, hogy az állam kizárólagos rendelkezési jogát állapítsa meg. Midőn az állam a városokat és községeket ezen, sok helyütt majdnem egyetlen jövedelmi forrásától megfosztotta, gondoskodott egyszersmind arról is, hogy ezen jogi személyek m s uton kárpótoltassanak. Történt pedig ez az italmérségi jövedék bérbeadása által. Mődot és alkalmat nyújtottak a városoknak, hogy a regálékat bérbe vegyék s ez uton jövedelmi forráshoz jussanak, mely ismét csak a közjónak válik hasznára.

Ismeretes dolog, hogy a pénzügy-miniszteriumban azt a határozott utasítást adták ki, hogy a regálékat első sorban a városoknak és községeknek kell bérbe adni. S ezek iparkodtak is a bérleti szerződést, a hol csak lehetett, megkötöni. Ámde a tőkepénzesek spekulációja nem akarta parlagon hevertetni ezt a jövedelmi ázletágot s a törvény alig lepett életbe, mikor már a magánbérlek egész serege konkurált a városokkal és községekkel, igen sokszor ez utóbbiak hátrányára. Biztosra lehet venni: ha ma egy város betérjezti ajánlatát, holnap egy élelmes spekuláns többet ígér, s akkor kezdődnek a hosszadalmas tárgyalások és licitációk, melyeket egy város — a dolog természetéből kifolyólag — sokkal nehezebben folytat, mint egy magán ember.

Ha a rideg pénzügyi szempontot vesszük tekintetbe, akkor az államkincstárnak teljesen igaza van, hogy addig alkuszik, míg jogáért a legmagasabb bért fizetik. De van a dolognak más oldala is, melyet figyelmen kívül hagynunk nem szabad s melyre az illetékes hatóságok figyelmét felhívni e sorok célja. Ez az erkölcsi oldala.

Az efféle jogok bérlői köztudomás szerint — tisztelet a kivételeknek — rendszerint nem a legegyszerűsebb emberek. Ott zsarolják a lakosságot, ahol tudják, egészen eltekintve azoktól a vexációktól, melyeknek a közönség egy magánbérlelnél majdnem mindig ki van téve. (Nagybecskerek város hasonló téren igen szomorú tapasztalatokat tett.) E zsarolásokat részint egyenesen követik el, a megengedettnél magasabb díjak szedése által, vagy kerülő uton, amidőn egészen elhanyagolják az ellenőrzést, a lakosságot nem figyelmeztetik kötelességére, azután váratlanul betoppannak és a birságpénzekből dus jövedelmet teremtenek maguknak. S a helyzet ily módon való kiaknázása — mely tapasztalat szerint a legtöbb vállalkozó szeme előtt lebeg — képtessé teszi egyszersmind arra is, hogy sokkal magasabb bért kínáljon, mint az a város vagy község, mely egyenes és tisztességes uton kívánja a regálé bérletét jövedelmi forrásul felhasználni. Kérdés már most, szabad-e ezen

A „TORONTÁL” TÁRSÁGA.

Szerlem és piros bor.

— Egy spanyol agglégény emlékeiből. —

A „Torontál” eredeti társága.

Hárman ültünk együtt a „Donna negra”-hoz csimzett szálloda éttermében. Csunya novemberi este volt, ködös, borús, a mikor az ember legjobban szeret a meleg kályha tüse mellett pipálni, csevegni és — inni. Én, ki akkor ujonnan kinevesett aljegyző voltam, don Viego ügyvéd, ki jegyben járt Becskadero egyik legszebb leányával és egy Barjares nevű intelligens jómodu kereskedő, ki igen sürün kereste fel társaságunkat, mert abban a körben, melyre hivatása utalta volna, nem érezte magát jól. (A spanyoloknál es így szokás.)

Igasi kisvárosi társaság voltunk, mely hamar kifogy a bosszandanyagból, ha egyszer letárgyalta a helyi lapban megjelent sürgönyökhöz fűzött politikai kombinációkat, ha elmondta a hivatalban történeteket és az esetleg felmerülő becsületbeli ügyekről sem tud újabb részleteket. Pedig azon már tulostünk volt azon este. A társaság egyik tagja elmondta, hogy a kolera csakugyan gyógyíthatlan betegség, mint azt Aradacos,

Hispania legszebb városainak egyike bizonyítja, és hogy alig akadnak már igazi költők, mert a gonosz klasszikusok már minden jó ötletet felhasználáltak; a másik egy váratlan Hymenhiert kösölt a társasággal, mely férfiakat és nőket egyformán ejtett csodálkozásba, azonkívül elmondta, hogy biztos tudomás szerint következő este milyen koszorut kapnak az énekesnők; asután boncskés alá vettük, hogy Alessandro Harsay csakugyan udvarol-e a primadonnának, a mit azonban a többség, tekintettel arra, hogy nevesett ur nős, nem fogadott el. Szóba került azonfelül a tegnapi bika- viadal, melyben senkinek sem történt baja, még a kezét sem karcsolta össze don Benkovez, a szép fekete toreador; s végül áttértünk a filet és beefsteak közötti különbségre, melyet azonban nem tudtunk egyik javára sem eldönteni.

Esután esend állt be. Nem hallatszott semmi. Csak itt-ott sercegett egy gyufa, melylyel a fiskális folyton kialvó virginia szivarját újból meggyújtotta. Kint a kávéházban pedig kegyetlenül huzta a csigány: Boldogtalan csak én vagyok egyedül, a legsebb spanyol népdalok egyikét. A társaság „hangulatát” es a szomorú nótá épenséggel

nem volt képes rontani. Legkevésbé pedig birhatta arra, hogy ilyenkor — alig lehetett több 11 óránál — hasamenjen.

A fiskális új fordulatot adott a társaságnál:

— Igyunk valamit, nemes donok!

— Csakugyan igyunk valamit. Feleltük mi duettben. De mit?

— Talán egy teát — indítványostam én.

— Én inkább egy pohár pessgőt innám, a mult hónapban ugyis elfelejtettem a születésnapomat megünnepelni, — felelt a gazdag kereskedő.

— Legjobb lesz egy üveg xeresi-piros. Így hangzott az ügyvéd követítő indítványa.

Én beleegyeztem, de ebben a pillanatban oly borús felhők mutatkoztak a mi őss barátunk homlokán, hogy ijedten néztem rá, mi leli.

— Csak piros bort ne, uraim. Nem tudom nézni, még kevésbé inni. Kiméljete meg, kérlek!

Alig tudtunk hová lenni csodálkozásunkban. Egy ember, a ki fél a piros bortól, pláne ha jó, elég ritka látvány ahhoz, hogy az ember megbámulja még Spanyolország-

esetben, pedig az itt felhozottak tapasztalaton alapulnak, nem tulostunk semmit, szabad-e az államnak csakis a financiális szempontból kiindulnia s egészen tekinteten kívül hagynia a dolog erkölcsi oldalát.

A felelet kézen fekszik: nem. A törvénynek nem lehetett intencziója egyes vállalkozókat gazdagítani, a közönséget pedig zsarolni és zaklatni, hanem az volt az említettük rendelet szerint a pénzügyminiszter szándéka, hogy a városoknak és községeknek új jövedelmi forrást teremtsen, másrészt pedig a közönséget megkímélje mindennemű kellemetlenségektől.

Ebből a szempontból kell az államkincstár képviselőinek is kiindulniok, midőn választaniok kell magánbérlet és erkölcsi testületek között. Előnyben kell részesíteni a várost vagy községet még akkor is, ha a magánbérlet többet ígér. Hozzon a kincstár áldozatot, ha azzal a csekély áldozattal — hiszen nagy különbség ritkán van — ezer és ezer embert megkímélhet egy pénzvagyó magánbérlet zsarolásaiól, másrészt pedig módot nyújt a városnak vagy községnek, hogy tisztességes uton jövedelmet szeressen, melyet az természetszerűleg ismét lakói javára fordít.

Ez a néhány forint mit a kincstár ilyen módon elveszit vagy elajándékoz, bőven megtermi gyümölcseit, mert előmozdítja az adófizetők jólétét s emeli azok kulturáját. Ez államnak pedig nem szabad krajezárskodnia ott, a hol magasabb erkölcsi és mivéldési tekintetek parancsolják az anyagi áldozatokat.

— nov. 16.

(—) Az új kabinet személyi kombinációi foglalják el a sajtót s nem csupán a magyarországi ellenzéki lapok, de az angol „Times“ és a francia „Temps“ is hozzászólnak a magyar kormány megalaki-

ban is. Kérdő tekinteteinkre végre megszólalt.

— Ugye csodálkostok rajtam, hogy nem nézhetem a piros bort. Majd elmondom miért, akkor érteni fogtok. Csak arra kérek benneteket, ne nevessetek ki.

„Nem voltam én mindig olyan durcsás aglegény, a milyen most vagyok. S egyetlen örömmöt nem képezte mindig a törmasztal és a kártya. Én is szerettem valamikor az asszonyokat és a leányokat, s ök engem. Szerettem a színházat, társaságot, bikaviadalokat és a bálakat. Szivesen jártam el egy fandangót vagy egy csárdást, de nem azért mint most: egészségi szempontból, hogy el ne hiszam, hanem azért, mert örömet találtam abban, ha hossám simult egy szép donna s én azt karjaimmal átölelhettem. Mily szivesen gondolok vissza ezekre az édes percsekre!

Mindazonáltal csak egy nőt szerettem életemben igazán. Mintha most is látnám ragyogni fekete szemeit, telve tüszel és érzelemmel, melyeket én a gyémántnál is szebbeknek találtam. Most is érzem kicsi kacsóját, melylyel annyiszor megszorította keszemet. S nem fogom elfelejteni sohasem azokat a forró csókokat, melyeket donna Sofia No de én elkezdék rajongani, holott el akartam mondani miért utálok a

tásához. „Times“ angolul, „Temps“ francsiául — idét jelent s mindkét lap azt véli, hogy a magyar Apponyira nézve csupán idő kérdése, hogy társcsát kapjon.

As Apponyidalon kívül érdekes vonása a rövid interregnum hangulatának, a mit az ellenzéki sajtó Wekerlével művel. Még ressort miniszter volt, a kitől a fusió keresztülvitelét remélték, ő volt az ellenzék előtt a legrokonszenvesebb ember, a mint azonban miniszterelnök volt, kivált asóta, a mióta nyilvánvaló, hogy nem azokhoz megy ebédre, a kiknek még a kéményük sem füstöl, vége a barátságának. Még kabinetet sem alakított, már is rostálják azt, még programot sem adott, már is bírálgatják. Rosszakarat és ráfogások, ezzel a belépő senével fogadják őt — balfelől.

A mi ellenzékünk stréber ellenzék, a mely a maga vezéreit is csak azért tolja előre, hogy neki helyet csináljanak s így még kevésbé fogjuk elérni, hogy méltányos legyen — mások iránt.

Egyelőre azonban éppen Wekerle miniszter az, ki ezt a méltánylást — nélkülözheti!

A „Pesti Napló“ már ki is neveste a Wekerle-kabinetet; szerinte az új kormány összeállítása tehát a következő:

Miniszterelnök:	Wekerle Sándor
Ő Felsége személye körül miniszter:	Gróf Tissa Lajos
Belügyminiszter:	Hieronymy Károly
Pénzügyminiszter:	vagy Rakovszky István
Kereskedelmi miniszter:	Wekerle Sándor
Földmivélsügyi miniszter:	Lukács Béla
Vallás és közokt. miniszter:	Gróf Bethlen András
Igazságügy miniszter:	Gróf Csáky Albin
Honvédelmi miniszter:	Szilágyi Dezső
Horváth miniszter:	Báró Fejérváry Géza
	Josipovics Imre.

A „B. C.“ félhivatalosan közli tegnap a következőket:

Wekerle Sándor miniszter, ki ma reggel Fejérváry Géza báróval és Khuen-Héderváry Károly gróf horvát bánal értekezett, ezután d. e. 10 órától d. u. 2 óráig a pénzügyminiszteriumban közös tanácskozást tartott Fejérváry br., Csáky gr., Szilágyi, Bethlen gr. és Lukács Béla miniszterekkel, valamint Tissa La-

piros bort. Denique szép leány volt, nagyon belésszerettem. S ugy vettem észre, hogy én is tetsszem neki. Egy mulatságon kerültünk össze, s én a vacsoránál szemközt ültem vele. Megbámultam szép ibolya csokrát, mint ritkaságot a farsangban. Szótlanul kivette a legszebb szálat s átnyújtá az asztalon:

— Tudja mit jelent?

— Tudom és köszönöm. Felelém én.

Akkor Granadában éppen egy nagy tetsséssel fogadott operettet adtak, a csime, ha jól emlékszem, „A madarász“, melyben a legény, a mikor virágot ad neki egy nő, ezt feleli:

Ki Castiliában csokrot ad,
Tudod-e annak szándokát?
A ki virágot nyújt feléd
Véle adja neked szívet.

Én is ugy magyarastam, bár nem vagyok castiliali, hanem banatesi.

Órült jó kedvem lett, mint minden embernek, kinek szerelmet vall egy szép leány. Sokat töltöttem magamnak is, neki is az előttem álló piros borból. Kitűnően mulattunk. Azt hiszem, ez volt életem legboldogabb estéje. Együtt jártuk el a soper-fandangot s ő kérdésemre pirulva és gyengéden hosszám simulva bevallotta, hogy szeret. S én egész örömmöt a piros borba fojtottam.

jos gróf országgyűlési képviselővel. Josipovich ezen a tanácskozáson nem vett részt. A belügyi tárca betöltése tárgyában döntés még nem történt, de okvetlenül legkésőbb holnap be fog következni.

A hercegprímás körlevele. Vas zary Kolos hercegprímás legújabbban megjelent körlevele a pápa püspöki jubileumával foglalkozik, rendelkezéseket téve egyhásmegyéjében a jubileum megünnepléséhez.

„Szentseges atyánk — mondja a körlevél — kinek vállaira az egész egyház gondja nehezedik, minden oldalról szorongattatva, oly sok és annyi nagy bajok által, körülvéve a veszedelemtől, erős késszel tartja és igazgatja a világegyház hajóját, habár mint maga mondja: „nem hiányoznak ugyan az okok az örömrre, de nagyobbak és sokkal keserűbbek voltak a fájdalomak okai.“ És ezek között első és a legnagyobb ok, az apostoli szentsegek szomorú állapota, szent Péter öröke elrabolva és mint allokuczióban gyakrabban panasszkodik a szent atya, ellenzéges uralomnak van alávetve, megfosztva azon személyes szabadságtól is, a melynek minden becsületes polgár örvendhet. Elődjé földi maradványainak átszállításánál előfordult botrányok megtanították a szent atyát, hogy nyilvánosan ő meg nem jelenhet, ha csak magát, sőt még életét is ugyanazon inzultusoknak kitenni nem akarja.

A másik ok, így panasszkodik vérső szívével szentseges atyánk, az, hogy félti az ifjúságot, midőn sokan arra törekednek, hogy a nyilvános iskolák növendékeit az egyház hatalma s a vallásos nevelés befolyása alól mind jobban és jobban kivonják, mindezeket a szent atya az ő katolikus nemzeténél, mint az olasz népet nevesi, kénytelen tapasztalni, de nem hiányzanak a fájdalom és bánat okai egyéb nemzeteknél sem. S ezt a fájdalmat növeli az is, hogy a szent atya az egész egyház szükségletein nem képes ugy és annyira segíteni, a mint óhajtáná.

Ismeretes mindenki előtt az apostoli szentsegek jelenlegi szomorú anyagi állapota. A szent atya mindenéből kifosztva, kirabolva, fiaikak kegyes adományából és adakozásaiból kénytelen élni. A Péter-

Nem mondom el a részleteket, nem akarom, hogy unatkozzatok. De abból, hogy ma is legényember vagyok, láthatjátok: hogy es a szerelem nem ugy végsődött, a hogy a költők festik e boldog érsést. Beláttam egy szép napon, hogy az isten nem szánt bennünket egymásnak, minden tettéből az látszott, hogy nem szeret ugy mint én őtet, s mi elváltunk.

A szívem összeszorul, ha visszagondolok arra az estére, mikor piros bor mellett esküdtünk egymásnak örök hűséget. S most ha valahol piros bort töltenek, elfog egy rémkép s ugy érzem magamat, mintha szívem vérét töltenék a pohárba.

Régen történt ez nagyon barátim. Nincs ebben semmi új. Bocssátsatok meg, hogy untattalak vele, de el kellett mondanom, hogy az én társaságomban soha többé ne igyatok piros bort. Ezt a kettőt ne kívánjátok tölem: hogy szép nőnek higgyek és hogy piros bort igyam . . .

Meghatva néztük mint törli le szegény barátunk a jobb szemében felcsillanó könnyet, vele érsztünk, méltányoltuk fájdalmát, azután egy érsékeny pauza után így szólt három erős férfihang:

— Pincser! egy üveg Törlejt.*)

Spanyolból: rrr.

*) A legjobb spanyol pezsgő.

fillérek képezik egyedüli biztos jövedelmét, a mit a világegyház növekvő szükségletei folytán szaporítani, nem pedig kevesbiteni szükséges. Pedig nem lehet tagadni, hogy különösen hazánkból a Péter-fil-lérek nem folynak olyan mennyiségben, a mint az Mária országa katolikusainak számához és a gyoni állapotához megfelelő volna vagy legalább is egyenlő lenne azon jövedele ményekkel, melyeket a pápák a mi hazánk iránt tanusítottak.

Ezeket előre bocsátva a hercegprímás, a szent atya jubileumára vonatkozólag a következőket rendeli el:

1. A jubileumot megelőző napon 1893. február 18-án este minden templomban egy óráig harangozni kell.

2. Február 19-én a jubileum napján minden templomban ünnepélyes szent mise tartassék a pápáért, Te Deummal össze kötve.

Elrendeli továbbá, hogy a jubileum alkalmából szeretet-adományokat gyűjtsenek a szent atya számára.

A román király és trónörökös megérkezése nyomban követi a csárovcis látogatását. Fogadtatásuk épp oly szívélyes volt, s a két uralkodó család bécsi utja bizonyára sok kedvetlenséget fog megszüntetni, melyek eddig bőven merültek fel monarchiánk és Oroszország, valamint Románia között. A román király és fia tegnap reggel érkeztek Bécsbe s tiszteletükre számos ünnepélyesség készül.

A szerb egyházi kongresszus. A kongresszus tegnapi ülésén befejezték a lelkészek övegyeikre vonatkozó nyugdíj-szabályzat tárgyalását és külön bizottságokat küldtek ki úgy a szabályzat, mint a népiskolai tanítók nyugdíj-szabályzatának kidolgozása céljából. A kongresszusi bizottság jelentését, a beocsini cement-gyár és telkek eladása tárgyában oly utasítással adták ki újból a bizottságnak, hogy a javaslatot a megadott részletes utasítások értelmében terjeszse ismét elő mielőbb. A legközelebbi ülés csütörtökön lesz, addig az egyházi szervezet javaslata tárgyában értekezletek tartatnak és a bizottságok tanácskozni fognak.

HIREK.

— Torontálvármegye főjegyzői állása. A délvidéki lapok már élénken foglalkoznak a Hegedüs Miklós halála folytán megüresedett megyei főjegyzői állás betöltésével, sőt neveket is közölnek már. Tudomásunk szerint az ideig nem történt illetékes helyen megállapodás, kit fognak a díszes állásra helyettesíteni. E fontos kérdés helyes megoldása igen sok nehézségbe ütközik. Egyes tehetséges tisztviselők vonakodnak a központba jönni, mert nem tartják arányban állónak a főjegyzői fizetést azon költséges kötelezettségekkel, melyeket az állás viselőjére ró. Irányadó körökben pedig abból az elvből indulnak ki, hogy a jelenlegi statusból kell a megye főjegyzőjének kikerülni, a mit annyival inkább helyeslünk, mert hiszen Torontálmegye nem szegény oly tisztviselőknél, kiket képességük és jellemük egyaránt kvalifikál a díszes állásra. Hiszenük és reméljük, hogy csakhamar megfogják találni azt a férfit, ki hivatta van Torontálmegye főjegyzői állását betölteni.

— A kolera. Egy napi szünetelés után ma újabb koleraeset fordult elő. A Lenau-utca 82/19. szám alatt ugyanis egy Hanselmann Anna nevű cselédleány kolerában megbetegedett. Loga Szilárd alkapitány egy orvos kíséretében nyomban a helyszi-

nére sietett, hogy az előirt fertőtlenítéseket eszközölje, a beteget pedig gyógykezelés végett a barakk-kórházba szállítsa.

A nép azonban összeesődült a beteg házában s ellenséges indulattal fogadta a hatóság közegeit, mivel már a kolera kitörése óta az a tévhit van elterjedve a nép között, hogy az a beteg, a kit a barakk-kórházba visznek, okvetlenül meghal. E tévhit valószínűleg onnan keletkezett, hogy a barakk-kórházba többnyire súlyos betegeket szállítottak, a kiknek élete már a legáldozatkészebb ápolás daczára sem volt menthető.

Loga alkapitány a nép fenyegető magatartása daczára is végre akarta hajtani a szabályszerű teendőket. Ekkorra azonban már az egész utca összeesődött, s az alkapitányt embereivel együtt, szekercsékkel támadták meg, úgy hogy menekülni volt kénytelen.

A helyszínén ezután megjelent Krsztics János polgármester is, s csillapító szavakat intézett a néphez.

Loga alkapitány az esetről nyomban értesítette Krsztics polgármestert és Daniel alispánt s kérte a katonai erő kirendelését. Az alispán intézkedett az iránt, hogy a beteget, ha másként lehetséges nem lesz, katonai karhatalom mellett szállítsák a barakk-kórházba.

Ezen fentírt tévhit eloszlására közöljük a következő adatokat. A barakk-kórházba bevitetett összesen 31, ezek közül meghalt 14, meggyógyult 11, jelenleg gyógykezelés alatt áll 6 beteg. A megfigyelt kórházba beszállított mintegy 40 beteg. Ezek közül egy se halt meg.

A barakk-kórházban voltak névszerint:

beszállított meggyógy.	
Kecskés Mari	okt. 26., november 9.
Szelessán Dimitrie	" 27. " 8.
Kecskés József	" 27. " 9.
Kecskés Pál	" 27. " 9.
Pernyanov Antal	" 28. " 9.
Barna István	" 29. " 8.
Botta Ilka	" 29. " 9.
Sárkösi József	" 31. " 8.

Mandl Antal.
Petrovics József.
Mucz Mita.

Meghaltak:

Botta József.
Ternyanow Paula.
Skicskolsky Péter.
Lukacsék János.
Todorovics Gyuka.
Damjan Tódor.
Messmann Anna.
Gaur Vilma.
Kalapis Teréz.
Csonka Ferencs.
Kelemen János.
Szűssmuth Leonhard.

A barakk-kórházban vannak:

Nikolics Mari,
Pósa Róza.
Mészáros Teréz.
Heim Anna.
Nagy István.
Hanselmann Anna.
Otthon gyógykezeltettek:
Szelegrad Antal.
Krumenacker Teréz.
Dobosné.
Weiterschan Péter.
Hawaid József.
Rauber Paulina.
Binder Fáni.
Termasits Sándor.
Freischberger Zelma.

Meghaltak:

Veszter Erzsébet.
Kecskeméty Róza.

Serfőző Mihály.
Minea Jula.
Botta Róza.
Dietrich Anna.
Péter Borbála.
Jochem Laura.
Baruel István.
Dobos Lajos.
Freit Frigyes.
Merschdorf Anna.
Radicsev Ljuba.

Vagyis az otthon gyógykezelték közül megbetegedett összesen 22, meghalt 13, beteg még 7, felgyógyult 2.

— Kiténtetett fiatal író. A szegedi „Dugonic-társaság” tegnap tagválasztó közgyűlést tartott, a melyen 15 ajánlott jobb nevű író közül nyolcsan a társaság tagjaivá megválasztottak. Ezek között van Jurkovic Aladár, lapunk főmunkatársa is, kinek az elbessélő irodalom terén kifejtett szép munkásságát méltányolták a kiténtető választással.

— Tűzesetek a megyében. Tomaso váczon a napokban gyújtogatás folytán nagy tűz támadt a mely Riedl Antal ottani lakó gősmalmában nagy kárt okozott; a malomgéphas berendezése egészen elégett, azon kívül elégett még nagymenyiségű bura, kukoricza, liszt, korpa és olaj. Az okozott kár 12.658 ftot tesz, mely azonban egészen megtérül, mivel az épület biztosító társulatnál 17.000 ftig biztosítva volt. Öregfalu községhez tartozó Dávid pusztán is nagy tűz volt, a mely Palotai és Schwars bérlőknek 4500 ft kárt okozott. Elégett egy asztag árpa és egy 10 löerejű cséplőszekrény, mely biztosítva volt a „Fonciera” biztosító intézetnél pausal szerint. Magyar szentmárton községben pedig elhamvasztotta a támadt tűz Vincse Illés és Kardos Imre lakházait és egy pajtát, azonkívül busát, kukoriczát és több gazdasági eszközt; a kár 1585. ftot tesz, melyből csak 150 ft. térül meg, mivel ily összeg erejéig volt a Kardos Imre pajtája biztosítva.

— Megyel tisztviselők értekezlete. Torontálmegye központi tisztikara, segéd- és kezelő-személyzete a megye székházában értekezletet tartott, a jelenleg városunkban uralkodó drágaság folytán fizetésük után 20 százalékos drágasági pótléknak megszavazása iránt. Az értekezéslet egy háromtagu bizottságot választott, melynek hivatása lesz a szükséges adatokat beszeresni és ennek megtörténte után egy köllőleg indokolt kérvényt szerkeszteni és azt benyújtani a megye törvényhatósági bizottságához. A drágasági pótlék iránti kérvényüket az érdekeltek assal indokolják, hogy más hason nagyságu városokban díró árakhoz képest, a mi piaci áraink igen magasak, s nálunk nagy drágaság uralkodik. Tekintetbe veendő továbbá az, hogy városunk az év kezdetétől fogva fogyasztási adó tekintetében az első osztályba soroltatott, továbbá az, hogy az egészségtelen Bega vize miatt a hivatalnoki kar az ivó vizet drága pénzért kénytelen venni. A megye törvényhatósági bizottsága bizonyára jóakaró pártfogásába veendi a tisztviselők ügyét.

— Betörés. Egy rovott előéletű, több ízben büntetett ember, Radul Gyoka, tegnap este betört Szöllősy János, Vörösmarty-utca 27. szám alatti lakására, hogy onnan elvigye azt, a mi a keze ügyébe kerül. Össze is szedett három libát, a mikor a neszre a házigazda kijött a lakásából, s a baromfi öt felé ment, hogy a saj okát megtudja. A tolvaj eközben elrejtőzött, s mikor Szöllősy a köselébe ért, hirtelen előugrott, s a kezében levő szekercsével Szöllősyt súlyosan megsebesítette. A sajra

a háznép is elősietett, s elfogta a tolvajt, a ki most a rendőrség börtönében várja büntetését.

— **Váltóhamisító őrmester.** Szabadkán nagyobb váltóhamisításnak jöttek nyomára; Mayer Antal almási illetőségű 86 sorsyalogesredbeli őrmester az őrnagy, kapitány és főhadnagya nevére többrendbeli váltókat hamisított és értékesített. A tényleges hamis váltók összege 1801 frtot, a kár azonban csak 1400 frtot tesz ki. A váltókon mint forgató Sugár Manó kereskedő neve fungál. Az őrmestert f. hó 11-én a kassányában letartóztatták. Az összes váltók a kereskedelmi és iparbanknál lettek értékesítve. Mayer elfogatása után többször öngyilkosságot kísérelt meg, de a szándék kivételében megakadályozták.

— **Postalopás a szőregli pályaudvaron.** Szőreghről írják a D. K.-nek: A ma éjjel Temesvárról jött vonaton egy nagy posta csomagot hoztak, melyet kihelyeztek a vonat elé. Alig hogy körülnéstek a vasuti alkalmazottak, a csomag nyomtalanul eltűnt. A csomag — hir szerint — több száz forint értékű postaküldeményeket és pénzes leveleket tartalmazott. A tolvajt erőlyesen nyomozzák.

— **Pőrösködő négerek.** Érdekes tárgyalás folyt le a napokban a szabadkai járásbírósal előtt, a melyben a nálunk is járt suaheli karaván fekete tagjai voltak a vádlottak. Megirtuk annak idején azt az afrikai harcot, amely a nyáron a szabadkai Balika-féle kerti helyiségben egy vasárnap délután lefolyt. Mánics Jakab, Popovics Mihály és Szekenderovics István a kerti helyiségbe térve, helyet foglaltak egy asztalnál. Ép az előadáshoz készültek ott a suaheliek s megkezdték a belépti díjak szedését, midőn a három egyéntől Hauser Antonia hamburgi illetőségű vállalkozónő a belépti-díjat kérte, — ezek azt megtagadták. Kijelentették, hogy ők egy krajcsárt sem fizesnek. Ebből astán olyan patália keletkezett, hogy a csatározás közben Szekenderovicsnak a baloldalát — a szív körül — a szerecsenek közül valamelyik a lándzsával megszurta. A szerecseneket akkor letartóztatták s csak 1000 márka biztosíték mellett bocsájtották őket szabadon. Most tartották meg ez ügyben a végtárgyalást. A négereket a bíróság fölmentette s vigan utaztak el Fiume felé, honnan astán a vállalkozónőtől elválva, hazahajónak Afrikába.

— **Rejtélyes eset történt Nagyhalmágyon.** Tegnap este a körség egyik ölnyi mélységű kútjában halva találták Bájer o tani segédjegyzőt, fejfel lefelé esve a vízbe. A helyszínen rögtön megjelent Páris Gábor főszolgabíró a erélyes kézzel látott hozzá a vizsgálathoz, mely eddig egyáltalán semmi eredményre nem vezetett, noha a csendőrség részéről Fischer őrsvezető is nagy körültekintéssel nyomozott a rejtélyes ügyben, mely Halmágyon óriási szenzációt kelt. Még ast sem tudják, gyilkosság forog e fenn, avagy öngyilkosság. A vizsgálat minden irányban folyik.

— **Arcsulított hadnagya.** Párisból távirják, hogy egy ottani pályaudvaron, a hol egy század katonaság volt felállítva, egy katona kilépett a sorok közül és a vezénylő hadnagyaot arcsulított, majd a földre teperte eszel a felkiáltással: „Éljen az anarchia.” Az anarchista katonát a hadbírósal elé fogják állítani.

— **Mindenféle.** A világ nagy temető — est az állítást bizonyítja be számokkal egy ir tudós. Ez ugyanis kiszámította, hogy a legkorábbi időszámítás-tól kezdve a földön 66,627,843,237,075,256 ember élt. A föld felületéből astán kiszámította, hogy minden négyzetlábnyi területre (a szárazföldön) 6 ember esik. Földgömbünk felületét 120-szor kellett felősmi, hogy a halettakat eltemessék s így nem tulsás, hogy az emberiség őseinek sírján jár.

— **Hamburg polgármestere,** Peter sen Károly dr., 83 éves korában, hétfőn elhunyt. Az agg tiszviselőt a Hamburgban pusztító járvány megkímélte, mindamellett a ssumoru napok izgalmai és fáradságai siettettek halálát.

Törvényszéki csarnok.

— **Lefoglalható-e a postatakarékpénz tári betét?** Az igazságügyminiszter a következő körrendeletet intézte az összes királyi bíróságokhoz. A kereskedelemügyi miniszter urnak f. évi november hó 2-án 4641/eln szám alatt kelt átiratából értesültem, hogy ismételve előfordult, hogy egyes bíróságok, magánjogi viszonyból eredő követelések biztosítása vagy kielégítése végett, a postatakarékpénztárnál eszközölt betétekre, tekintet nélkül ezeknek összegére, végrehajtást rendelnek el. Figyelmeztetem ennél fogva a kir. bíróságokat, hogy az 1885. évi IX. t. czikk 24. §. második bekezdése szerint, a posta-takarékpénztárnál eszközölt betéteknek csak a kamatozó 1000 forintot meghaladó része foglalható le és csak erre szereshető zálog- és megtartási jog.

Színház.

Tegnap Lecocq kedves zenéjü operettje „Nap és Hold“ került színre igen gyér számú közönség előtt. Kövesi és Kövesiné, E. Kovács Ilkát és Sz. Nagy Imrét a közönség esuttal is ismételt tapsokkal tüntette ki.

* **Színházi hírek.** Deréki Antal igazgató ma Budapestre utazik, hogy az évad hátralévő részét érdekes vendégjátékokkal töltsék ki. Ma az előadandó új darabok előkészülete miatt a színház zárva: holnap csütörtökön kerül színre „Az ördögcsiklák“, Blumenthal Oszkár kitünő vigjátéka. A személyzet továbbá — a mint a színház köréből értesülünk — szorgalmasan készül „A hamellui patkányfogó“ és „A remete csöngetyüje“ címü látványosságokkal egybekötött operákra.

Irodalom és művészet.

* **Lugos és a délmagyarországi szini szövetkezet.** Ugy emléksünk, hogy épen Krassó Szörénymegye székvárosában mondták a nyáron, hogy erre az évre már elkéztünk a délmagyarországi szini szövetkezet megalakításával. Nagybecskerek mindazonáltal már az idén is megkezdte az őszi szezon, még pedig arra az időre, melyre terveztetett, elég szép sikerrel. Mert hiszen épen az lett volna a szövetkezet célja, hogy a társulat egy városban ne maradjon tovább mint 6 hétig, mert többet a Délvidéken nem bír el egy város sem, Temesvárt kivéve. Most legnagyobb csodálkozásunkra ast olvassuk, hogy Lugoson pályázatot hirdettek s már 5 igazgató folyamodott is a lugosi színházért. Anélkül, hogy a lugosiak szinügyébe keveredni akarnánk, figyelmeztetjük az ott működő szinügyi bizottságot, hogy ez az eljárás nem fog kellő eredményre vezetni. Mert ha most szerveznek társulatot, az a dolog természeténél fogva nem lehet jó, miután a jobb erők ilyenkor mind szerződötte vannak. Ha pedig messziről jön a társulat, akkor az uti költség oly magas, hogy azt egy rövid idény alig pótolja ki. Sokkal észszerűbb tehát, ha a közelben körülnéznek s szersződésre lépnek például a becskerek társulattal, mely innen ugyis még e hó végén elmegy, s mely itteni működése után következtetve, bizonyára képes lesz Lugos művészi igényeit is kielégíteni. Ez volna az első lépés, hogy ugy mondjuk próbálépés a délvidéki szini szövetkezethez. Azt hisszük, a lugosi

mérvadó körök osztani fogják ebbeli terünköt, mely a jövőre nézve is egyengetné az utat.

Táviratok.

A miniszterek esküje.

Budapest, november 16. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Wekerle miniszterelnök és az ujonnan kinevezett miniszterek szombaton fogják Bécsben a Felső kezeibe az esküt letenni. A Felső ugyanaz nap fogja az összes minisztereket kihallgatáson fogadni. Wekerle tegnap este Bécsbe utazott.

A belügyminiszter.

Budapest, nov. 16. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Bistos forrásból jelenthetem, hogy Hieronymi belügyminiszterisége fait accompli s így Wekerle kabinetje teljes. Hieronymi kinevezetése még ellenzéki körökben is köztetszéssel találkozott. A ma reggel megjelent lapok is igen rokonszenvesen fogadják Hieronymit.

Hieronymi utódja.

Budapest, nov. 16. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Hieronymi belügyminiszterre történt kinevezetése által az állami főszámshék elnöki állása megürült. Képviselői körökben elterjedt hírek szerint ez állásra Rakovszky István, a szucsáni kerület képviselője fog kinevezeteni.

Az első ülés.

Budapest, nov. 16. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőház első ülését hétfőn november 21-én fogja tartani.

A recepció.

Budapest, nov. 16. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az első reform-javaslat, melyet Wekerle miniszterelnök a ház asztalára fog letenni, a zsidók recepciója lesz.

Trencsén főispánja.

Budapest, november 16. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az a hir van beavatott körökben elterjedve, hogy Szalavszky Gyula belügyminiszteri államtitkár lesz Trencsénmegye főispánja.

Miniszterválság Franciaországban.

Budapest, november 16. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Mint Párisból jelentik, a Panama-ügyben nagy miniszterválság lesz. Carnot és Loubet fel vannak háborodva és Baurepaire főállamügyész ellen a bírói eljárás korai megindítása miatt.

Lesseps ártatlan.

Budapest, november 16. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Mint Párisból jelentik, az öreg Lesseps az ismert 18 ezer milliós sikkasztásban teljesen ártatlan.

A kolera.

Budapest, nov. 16. (A „Torontál” eredeti távirata.) A kolera a fővárosban majdnem teljesen megszűnt. A budai kerületekben máris konstatálták a kolera megszűntét, a pesti oldalon hétfő éjféltől kedd délután 4 óráig egy betegség sem fordult elő, esti 9 óráig egy beteg hoztak be. A régi betegek közül estig meghalt kettő.

A czárevics bécsi utja.

Budapest, nov. 15. (A „Torontál” eredeti távirata.) Pétervárról jelentik, hogy ott örömmel konstatálták azon szerfölött szívélyes fogadtatást, melyben az orosz birodalom trónörökösét imént Bécsben részesítették. Ez a fogadtatás újabb bizonyítéka az Oroszország és Ausztria-Magyarország közti barátságos viszonyoknak.

A Panama-ügy.

Budapest, november. 16. (A „Torontál” eredeti távirata.) A Panama részvénytársaság ügye iránt Párisban roppant érdeklődés mutatkozik. Hír szerint a főállamügyész Loubet rendeletére megindította a társaság ellen a bírói eljárást, több miniszter lemond Lesseps ilyenén bukása miatt.

Budapest, november 16. (A „Torontál” ered. távirata.) Párisból megerősítik, hogy Loubet miniszterelnök azzal fenyeget, miszerint beadja lemondását, ha a minisztertanács ellene nyilatkozik a Panamataársaság elleni bírói eljárásnak. Bourgeois, Ricard és Viette miniszter azonnal lemond, ha a minisztertanács el nem rendeli Lesseps üldöztetését.

Közgazdaság.**A magyar nyerevénykölcsön.**

Budapest, november 16. (A „Torontál” eredeti távirata.) A magyar nyerevénykölcsön sorsjegyek 73. kisorsolása ma délelőtt volt a m. kir. lottóhivatalban. A 150,000 frtos főnyereményt a 276. sorszám 31. nyerő szám nyerte, a 15,000 frtosat 4394. sorss. 25. nyerőszám, 5000 frtosat 5764. sorss. 7. nyerőszám nyerte. 1000—1000 frtot nyertek: 2318—31, 2783—49, 4392—32, 4889—20.

Sertésvásár.

— A budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok távirata, november hó 15. (A „Torontál” eredeti távirata.) Hizott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klgrammon felüli sulyban) 41—42 krig. Öreg közép (páronkint 300—400 klgr. sulyban) ——— kr. Fiatal nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban) ———44 krig. Fiatal közép (pkint 251—320 klgr. sulyban) 44—44.5 krig. Fiatal könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) 44—45 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (pkint 280 klgron felüli sulyban) 41—42 kr. Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyban) 42—42.5 krig. Könnyű (páronkint 220 kilogrammig terjedő sulyban) 42—43.5 krig. — Szerbiai: Nehéz (pkint 260 kgr. felüli sulyban) 42.5—43 krig. Közép (pkint 220—260 klgr. sulyban) 42.5—43 krig. Könnyű (pkint 220 klgrig terjedő sulyban) 41.5—42.5 krig. Sertéslétszám 1892. november hó 14 én volt készlet 121876 drb. 1892. nov. 14-én felhajtott 987 darab. — 1892. november 14-dikén elszállított 4056 darab. 1892. november 15-én maradt készletben 118798 drb. — A hizottsértés üzletirányzata: lanyha.

Délutáni tőzsde.

Budapest, nov. 16. (A „Torontál” eredeti távirata.) Zárult:
Gabna:
Buza tavaszra 7.51—53.
Buza őszre 7.60—62.
Zab tavaszra 5.52—54.
Tengeri máj.—jun 4.86—88.

REGÉNY-CSARNOK.**Az emberi fenevad.**

(La bête humaine.)

Regény.

— Irta: Zola Emil. —

ÖTÖDIK FEJEZET.

(41-ik folytatás.)

Aztán a fékező csavarásának következtében a Lison szép engedelmesen kisorant a csarnokból, egyet füttyentett, hogy a korlátot kinyissák előtte, nemsokára eltűnt a Les Battignolles-i alagutban. A Pont de l'Europe-on egy kissé várakoznia kellett, míg eljött az ideje a fél 7 órai gyorsvonat összekapcsolásának, melylyel aztán két munkás szépen őt is összekötötte.

Még csak öt perc hiányzott az induláshoz. Jacques kihágott a mellvéden a csodálkozott, hogy Severinet az utazók áradatában nem pillanthatta meg. Megvolt róla győződve, hogy addig az úgy sem száll be, míg vele nem beszélt. Végre majdnem futva megérkezett. Csakugyan végig sietett a vonat előtt s élénken kipirult arcával, sugárzó tekintettel megállt a mozdony előtt.

— Ne nyugtalanodjék, itt vagyok már, mondá mosolyogva.

Ő is nevetett a viszontlátás fölött érzett örömeiben.

— Épen jókor.

Oda hajolt egészen közel hozzá és halkán mondá:

— Meg vagyok elégedve, nagyon meg vagyok elégedve, édes barátom . . . Nagy szerencsém volt . . . Mident elértem, a mit akartam.

Jacques mutatta, hogy ő is örül, a mint tova sietett, még egyszer megfordult s tréfásan visszakialtott:

— Remélem, nem fog bennünket össze morssolni?

— Ne féljen semmit, válaszolá vidáman.

Severinének épen anyyi ideje volt, hogy egy kupéba beugorhatott. A vonatvezető jelt adott, Jacques füttyentett s megeresztette a gőzt. A vonat megindult, épen úgy, mint azon a tragikus februári estén az időt, épen ilyen élénk lármás forgalom közepette. Csakugyan most még világos volt, olyan langy meleg nyári átlátású felhomály, Severine kidugta fejét az ablakon és tekintett.

Jacques a Lisonon magasan kiegyenesedve, meleg ruhába öltözködve, szeme előtt — a fej hátulján összekötött — szemüveggel kémlelte a vidéket.

Szemeit le nem vette a sínekről, s majd minden másodpercében kihajlott a védőfal ablakán, hogy jobban láthasson.

Nem érezte, hogy a gép rándulása őt is kegyetlenül megrázta. Jacques kezét a regulatoron tartotta, mint a kormányos a kormánykeréken; gyorsította, vagy lassabbá tette a menetet ezzel, mi közben balkezét folyton a ventilátoron nyugtatta, a gép füttyölőjén, mert Párisból menve, az ember könnyen bukkanhatott volna akadályokra.

Füttyölt a talajemelkedéseknél, az állomásoknál, az alagutaknál és a nagyobb hajlásoknál. A távolból vörös jelzés látszott az alkonyatban, mire hosszú füttyel szabad átmenetet követelt és átviharsott mint egy menyörgés.

Alig volt ideje arra is, hogy a légnyomásmérőt megnézzé s a mint mégis meglátta, hogy az elérte a 10 kilogrammot, azonnal fordított egyet a regulatoron. Tekintete folyton a pályatesten volt és figyelt a legcsekélyebbre is úgy, hogy se látója, se hallója nem volt más egyének s a szelét sem érezte, mely arczát metszette. A légnyomó mérő esett, mire ő kinyitotta a kemence

ajtáját s a nagy vassal maga piskálta fel a tüzet: Pecqueux, a ki főnökének minden mozdulatából tudott érteni, összetört egy rakás nagy darab szenet és beledobta azt az izzó zsarátnak közé. A kemence ajtajának nyitásával égető hőség és vakító fény hatolt ki, a mi teljesen megszűnt az ajtó elzárásával.

Az ut leszállt, minek folytán Jacques megkettőztette éberségét. Ritkán tapasztalta a Lison oly engedelmesnek, mint ma. Tökéletesen urának érezte magát, tetszése szerint fékezte, korlátlan hatalommal, de azért nyers szigorából mit sem engedett.

Ugy bánt vele, mint egy bilincsekbe vert vadállattal, a melyben bízni nem lehet. Ugy képzelte a háta mögött teljes gőzerővel prüsskölve robogó vonatot, mint egy benne teljesen bizó, mosolygó szép nőt. Borzongás futotta végig a hátát, még erősebben markolta meg a fékezőt, szemei élesebben iparkodtak az egyre növekedő sötétségben keresztül hatolni.

Mikor tul volt az asnières-i és colombes-i váltókon, egy kissé szabadabban lélekedett. Nantes-ig minden jól ment, a pálya egyenes, mint a vonalzó, azon kénye-kedve szerint rohanhatott a mozdony. Nantes-on tul erősebben kellett a Lison alatt tüzelni, mert vagy egy 1/2 mértföldnyi emelkedés volt előtte. Azután pihenés nélkül kergette be a szintén emelkedéses 2 1/2 kilométer hosszú rollebrise-i alagutba, mely utat három perc alatt hátrahagyta. Azután következett még egy alagut, a Sotteville-i állomáson innen, a mely a benne egymást keresztező sok sínpar miatt egyike volt a legveszedelmesebb pontoknak. Lényének egész erejét örködő szemében és vezető kezében összpontosította. A füttyölő, prüsskölő Lison teljes gőzerővel robogott el Sotteville előtt és Rouenig meg sem állt; onnan kezdve aztán megnyugodva, kényelmesebben indult a sík pályán el, mely egész Malaunaye ig vezetett.

E közben a hold halaványan felkelt, melynek világánál Jacques a legalacsonyabb bokrot, sőt a sebes rohanásnál alatta eltűnő kis kavicsokat a sínek között tisztán kivette.

A mint a malaunayi alagutat elhagyta a vonat, Jacques egy pillantást vetett oldal jobbra felé; nyugtalanította őt egy nagy fa árnyéka, mely a sínekre esett. Itt meglátta azt az elrejtett zugot, azt a mezőt, melyről ő a gyilkosságot látta. A borzasztó, vad tájék, fekete föld parcelláival és vigasztalan elhagyatottságával ismét emlékébe jött.

Azután látta a hold fényében elmerülve a la Croix-de-maufresi házat a maga elhagyatottságában, örökké zárt ablakláival s ez mint ocsmány vízió tűnt fel neki. És a nélkül, hogy tudta volna miért, de elszorult kebelével gondolt arra, hogy itt rohan ő majd életének szerencsétlenségébe.

De éppen ily gyorsan tűnt tekintetéből egy másik kép. Ott a Misard őrháza közelében, az átjáró korlátjához támaszkodva állott Flóre. Sokszor látta már ő a leányt itt állva és várni reá. A leány ilyenkor soha sem mozdult, csak a fejét emelte fel és úgy nézte szerettének villámgyors átvonulását.

Fekete körvonalai élesen emelkedtek ki a holdvilágban és csak arany haja ragyogott a holdfényben, mintha halvány arany nyal lett volna homloka bearanyozva.

Jacques most meggyorsította a Lison menetét, hogy lehetővé tegye a könnyű haladást a motevillei emelkedéssel szemben, aztán a legmagasabb erőre emelte Saint Romaine és Harflen között, mely három mértföld hosszú utat minden mozdonynak galloppban kell átszaladnia. Csaknem kimerülve a fáradtságtól, érkezett meg Havreba és itt a füsttől és az utasok lármájától telített üveges csarnokban közelített hozzá Severine, mielőtt lakásába felment volna. Kellemesen mosolyogva, ennyit mondott a mozdonyvezetőnek:

— Kössönöm — viszontlátásra holnap.

(Folytatása következik.)

H i r d e t é s e k.

98. erd. sz. 1892.

(547-1.1)

Pályázat.

Hatóságunk területén a több erdőbirtokra nézve közösen alkalmazott vojloviczi erdőbirtok állás lemondása folytán megüresedvén, elnyerni akarók felhivatnak az 1879. évi erdőtvény 37. §-ában körülírt kellékeket igazoló hiteles okmányokkal felszerelt, kellőleg bélyegzett folyamodványukat, legkésőbb f. évi november hó végéig — ha szolgálatban állanak — előljáró hatóságuk útján, különben pedig közvetlenül nyújtsák be bizottságunkhoz.

A hatóságilag megállapított illetmények következők.

1. Évi bér: 300 forint készpénz.
2. Természetbeni lakás, mely áll: 1 szoba, 1 kamra, 1 istálló 4 drb marhára és 400 □-öl kert.
3. 2 hold szántó föld illetmény.
4. 8 ürméter kemény dorong tűzifa illetmény.
5. Legeltetési jog, 1 drb tehén, 1 drb ló és 1 drb kocza malaczaira.

A 300 frt bér a kinevezési okmányban megnevezendő erdőbirtokosok által fog kifizettetni.

Torontálmegye köz. erd. albizotts. Nagybecskerek. 1892. szeptember hó 15. üléséből.

Rónay, főispán.

3414. hk. szám 1892.

(549-1.1)

Idézés.

Krsztics Mária és Szóka ismeretlen helyen tartózkodó házközösségi tagok az 1885:XXIV. tcz. végrehajtása tárgyában kiadott utasítása 18. §-ához képest felhivatnak, hogy a Krsztics-féle 298. számú házközösség megszüntetése ügyében ezen idézés első közzétételétől számított 60 nap alatt hivatalos helyiségemben Antalfalván, vagy személyesen jelenjenek meg, vagy pedig a részükre Heingl Nándor tomaseváci lakos személyében kinevezett gondnokot czélszerű képviselőikre nézve kellően utasítsák, mert ellenkező esetben ezek elmulasztásának következményeit maguknak tulajdonítsák.

Antalfalva, 1892. évi november hó 4-én.

Grofsoreán,
hk. tb. főbíró.

309. b. v. szám 1892.

(550-1.1)

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. tcz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a törökbecsei tekintetes kir. járásbíró 3056. polg. számú végzése által Reiter Ignác törökbecsei kereskedőnek végrehajtató javára Tyurcsity Lása és társai kumáni lakosok ellen 52 frt 80 kr. tőke, ennek 1892. év májushó 13-ik napjától számítandó 6 százalékos kamatai eddig összesen 37 forint 43 kr. perkölség erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságilag lefoglalt és 350 frtra becsült 3 drb ló, 1 kocsis és 20 mm. búzából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3510. polg. sz. 1892. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Kumánon a község házában leendő eszközzésére 1892. évi november hó 24-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóság ezen árverésen, az 1881. évi LX. tcz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. tcz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Törökbecse, 1892. évi november hó 1-ső napján.

Rankovits István,
kir. bir. végrehajtó.

3289. hk. szám 1892.

(548-1.1)

Idézés.

Kapunacz Jelena ismeretlen helyen tartózkodó házközösségi tag az 1885:XXIV. tcz. végrehajtása tárgyában kiadott utasítása 18. §-ához képest felhivatik, hogy a Kapunacz-féle 215. számú házközösség megszüntetése ügyben Idvor község házához 1893. évi december hó 6-ik napjának d. e. 8 órájára kitűzött tárgyalásra vagy személyesen jelenjen meg, vagy pedig a részére Vuletin Markó idvori lakos személyében kinevezett gondnokot czélszerű képviselőjére nézve kellően utasítsa, mert ellenkező esetben ezek elmulasztásának következményeit magának tulajdonítsa.

Antalfalva, 1892. évi október hó 26-án.

Grofsoreán,
hk. tb. főbíró.

1921. szám.

(542-2.2)

Haszonbérbeadási hirdetés.

Az óteleki 893 hold 951 □-öl föld a nagyméltóságú m. kir. pénzügyministeriumnak folyó hó 2-áról 72948. szám alatt kelt rendelete folytán 1892. évi október hó 1-től számítandó 3 vagy 6 évre évi 13600 forint kikiáltási árral folyó évi november hó 21-én az ujpécsi m. kir. uradalmi ispánságnál tartandó nyilvános szó- és írásbeli árverés útján egészben haszonbérbe adatik.

A részletes árverési feltételek az alulirt ispánság és a temesvári jószágigazgatóságnál megtudhatók.

M. kir. ispánság.

Ujpecs, 1892. évi november hó 10-én.

Irinyi Endre,
kir. uradalmi ispán.

SOMOGYI VILMOS katonai előkészítő iskolája.

Budapest, Deák-Ferencz-utcza, 14. sz.

1. Egyéves önkéntességre előkészítő tanfolyam:

oly ifjak számára, kik középiskolát nem végeztek.

2. Katonai reáliskola:

oly ifjak számára, kik a m. kir. Ludovika akadémia, vagy a cs. és kir. kadetiskola I., II., III. osztályába a felvételi vizsgára előkészülni óhajtanak. Ezen ifjak bármily gyengék legyenek is a belépéskor kitűnő előmenetelért kezeskedem, és tökéletesen megtanulnak németül.

Tartalékos és tiszt tanfolyam.

Bővebb felvilágosítás irodámban. (Budapest, Deák-Ferencz-utcza, 14. sz.) esetleg program által szereshető.

(538-6.3)

Somogyi Vilmos,
igazgató tanár.

Cholera ellen

az elismert legtisztább és legjobb alkalikus tartalmu

KRONDORFI SAVANYUVIZ

mely minden fűszerkereskedésben és vendéglőben kapható, ajánlatos.

Főraktár Nagybecskereken:

Schnitzler Lipót.

Magyarországi főraktár:

Bauer Lajos és testvére,

Budapest V., Arany-János-utcza 9. sz.

(534-4.2)

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.